

holde paa, at de omhandlede to Love udkomme samtidig. For at jeg nogeninde skulde kunne afvige fra denne Anskuelse, maatte der ialtfald gives mig særdeles fyldestgjørende Grunde for, at det virkelig var en Umulighed, at de to Love kunde føres igjennem samtidig. Jeg vil derfor stemme for Dagsordenen.

W. Petersen: Efterat jeg har hørt den ærede Formand for yttre sig om, hvilke Følger det vil have at stemme imod Dagsordenen, vil jeg udtale, at jeg agter at stemme imod den. Da jeg imidlertid ikke kan tiltræde de Ytringer, som ere faldne fra andre ærede Herrer, der have erklæret at ville stemme i samme Retning som jeg, ønsker jeg med nogle ganske faa Ord at begunde, hvorfor jeg vil stemme imod Dagsordenen. Da det Lovforslag, som idag er til 2den Behandling her, efterat være blevet forelagt for Thinget, var til 1ste Behandling, glædede jeg mig over fra alle Sider at høre udtale, at det var et vel overveiet, et human, et retfærdigt og et billigt Lovforslag. Jeg glædede mig over, at vi ved Hjælp af det endelig engang kunde komme ud over den Tilstand, hvori Hæren nu har maattet befinde sig saa længe, idet der ikke har været nogen fast Straffelov for den, men Straffene ved Hæren mere ere blevne differerede efter Vedtægt end egentlig efter bestemte Love; jeg tør vel ikke bestemt paa- staa, at det er saa, men jeg har dog en Følelse af, at det i alt Fald i det Væsentlige er saa. Jeg glædede mig, som sagt, dengang over, at vi altsaa nu engang skulde komme til at faa en human Straffelov for Hæren, og jeg beklagede kun, at det ikke stillede sig paa samme Maade for Flaadens Vedkommende. Naar min ærede Sidemand tilhøire (Madvig) imidlertid idag har sagt, at det slet ikke gaar an at gennemføre en Straffelov for Hæren uden at give en tilsvarende Lov for Flaaden, saa maa jeg dog dertil sige, at Hæren tæller den største Del af vore Brødre og af vore Sønner, og jeg vil derfor glæde mig over, at der idetmindste for dem kan udkomme en ny Straffelov. Jeg haaber vel, at det ogsaa vil lykkes snart at gennemføre en lignende Lov for Søværnet. Men skulde det ikke kunne lyk-

kes, og skulde der navnlig være saadanne Hin- dringer i Veien derfor, at der ikke til næste Sæssion skulde kunne forelægges et dertil sig- tende Lovforslag, saa vil jeg i alt Fald ønske og haabe, at den ærede Minister ikke deraf vil lade sig afholde fra at forelægge et Forslag til en saadan Lov for Landhæren, saaledes at det maa kunne gennemføres i næste Sæssion.

Tobiesen: Jeg skal fatte mig ganske kort, idet jeg kun vil tillade mig en lille Bemærkning til det Par Ord, som den ærede Minister for adresserede til mig. Idet jeg nagtet den ærede Minister ikke nævnedes nogen bestemt Hær, hvori visse Straffebestem- melser skulde gjælde, dog antager, at han sig- tede til en vis bestemt Hær, som jeg vel hel- ler ikke skal nævne, men som vistnok er den samme, som jeg har for De, skal jeg blot henlede Opmærksomheden paa, at i denne Hær ere legemlige Straffe ikke afskaffede. (Ord- føreren: Jo, de ere!) Nei! (Ordføre- ren: Jo!).

Formanden: Den ærede Ordfører kan faa Ordet, naar Taleren er færdig. (To- biesen: Jeg er færdig.) Og da dette nu er Tilfældet, saa har den ærede Ordfører Ordet.

Ordføreren: Ja, det er ganske vist, som min ærede Nabo tilvenstre (Madvig) ud- talte, at det er af høist forskellige Grunde, at man har talt mod den foreslaaede Dags- orden. — Den ærede sidste Taler har jo navn- lig meget stærkt villet gjøre gjeldende mod den, at den Mildhed, der gaar igjennem Straffelovforslaget, er for stor, og han har derfor ment, at det vilde være farligt for Di- sciplinen i den danske Hær, at dette Straffe- lovforslag blev ophøiet til Lov, og at det vilde være endnu farligere, om en saadan Mildhed tillige blev overført paa Marinens Omraade. Men hvad angaar Mildheden i det Straffe- lovforslag for Hæren, som for Diebliffet fore- ligger, da vil jeg sige, at det utvælstelig undrer mig, at det ærede Medlem, som har den An- skuelse, at der saaledes skulde gaa en for stor Mildhedsaand igjennem samme, og som fore-